Mizah

– Karıcığım, al sana ebegümeci, turp, soğan, havuç... Başvekil söylemiş, bunları İngiliz lordları bile yiyemiyorlarmış...

– İlâhi efendi, sanki bizim lordlar yiyorlar mı?!

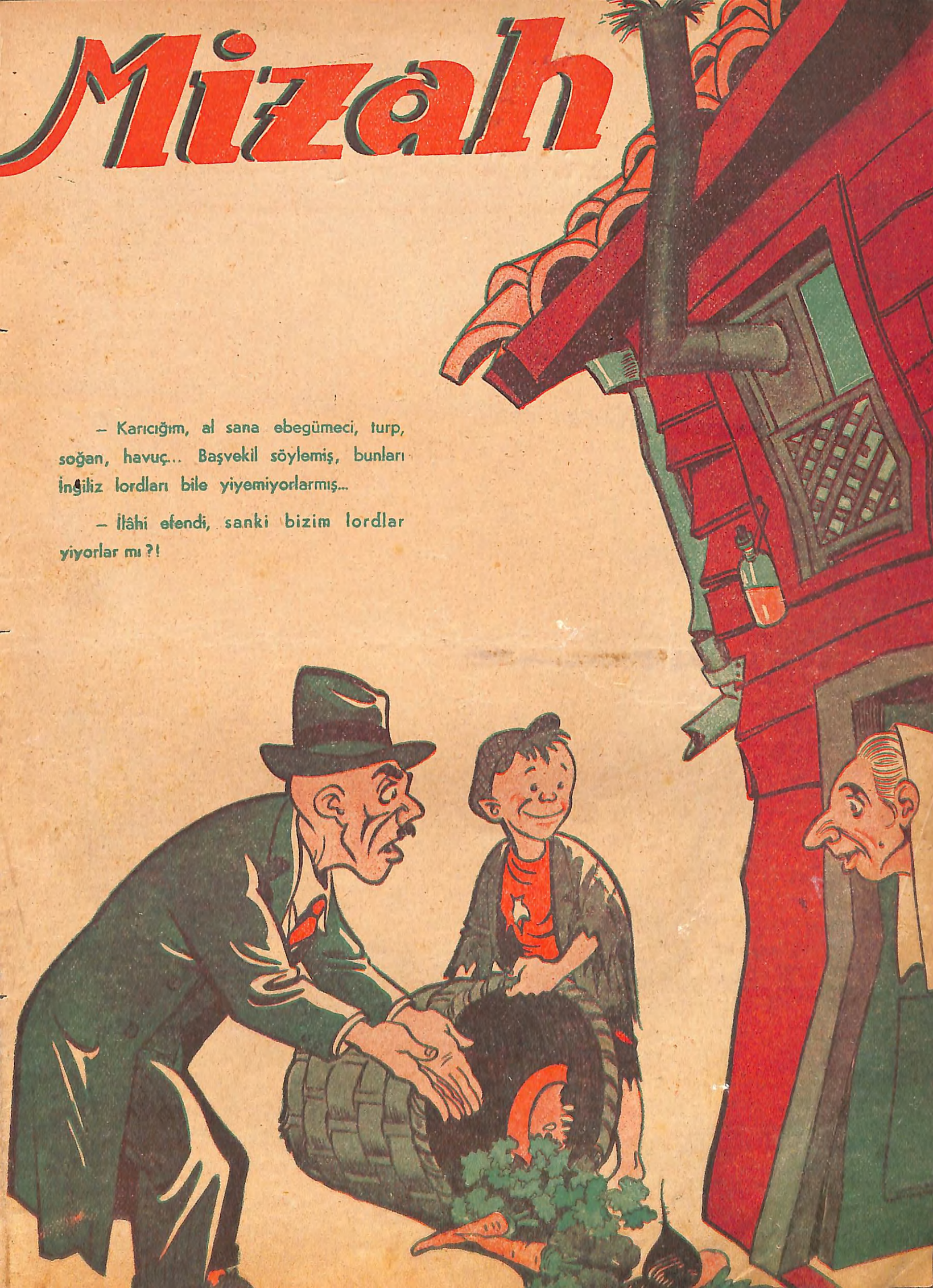

Herkesin fikrine ve zevkine hitap eden

MİZAH

Güzel vaadlerden ziyade güzel eserler veren

MİZAH

Maddî kazançtan ziyade takdirlerle övünen

MİZAH

Yirmi beşinci sayısını fevkalâde çıkarıyor

MİZAH

Bu sayısiyle yılbaşınızı neş'e ve kahkahalarla geçirtecektir

MİZAH

Memleketin en yüksek kalem ve fırça sanatkârlarının en güzel eserlerini bir araya toplamıştır.

MİZAH

İmzalarını temin ettiği kıymetleri veriyor :

REFİK HALİT
ERCÜMENT EKREM
FARUK NAFİZ
R. CEVAT ULUNAY
İ. GALİP ARCAN
İHSAN HAMAMİ
SERMET MUHTAR
DOĞAN NADİ
BURHAN FELEK
SELAMİ İZZET
VASFİ RIZA ZOBU
NİZAMEDDİN NAZİF
SADUN GALİP SAVCI
VAHDET GÜLTEKİN
ERTUĞRUL ŞEVKET

★

CEMAL NADİR
HAP HULUSİ
KATİP TAHİR
ÜNİF FEHİM
AMİZ

Mevcudu kalmıyan

ACI AĞALAR

ALBÜMÜ'nün

ncü tabı yılbaşına çıkıyor. nefis kahkaha albümünü anlar sipariş verebilirler.

FIKRALAR

Sır

İki arkadaş konuşuyorlardı. Biri, ötekine biraz dargındı:

— Geçenlerde sana bir sırrımı söylemiş, bundan bilhassa karının haberi olmamasını rica etmiştim. Halbuki gitmiş, karına söylemişsin!

Öteki bayağı hırslandı :

— Amma da yaptın ha! dedi. Bunu sana kim söyledi?

— Karım!...

— Vay münasebetsiz, vay! halbuki, ona verdiğim sırrını sana söylememesini tenbih etmiştim.

Adam, ara bulucu bir eda ile :

— Neyse canım, dedi. Olan olmuş bir kere. Yalnız, sırrımı kendisine söylediğini bana bildirmiş olduğundan sakın ona bahsetme, e mi?

Doğru söz

Erzurum Milletvekili Cevat Dursunoğlu İstanbula gelmiş, bir arkadaşını ziyarete gitmişti. Yediler, bol bol çay içtiler. Sonra arkadaşı:

— Cevat, dedi. Senin zevkin mükemmeldir, iyi ki geldin. Haydi beraber terziye gidelim de bana bir kumaş beğen.

Beraberce sokağa çıktılar, arkadaşının terzisine gittiler. Cevat Dursunoğlu, kumaşları bir bir gözden geçirdi, en güzel bulduğunu arkadaşına gösterdi:

— Na bak, dedi. Sana bir kumaş bunu yaptırt!

Arkadaşı da kumaşı beğendi:

— Pek âlâ, dedi. Ölçümü alın, bunu bana süratle dikin.

Terzi ellerini uğuşturdu :

— İmkânı yok paşam, dedi. İki aydan evvel veremem..

Arkadaşı adamakıllı kızdı :

— Neden be adam? dedi. Allah bile koca dünyayı bir hafta içinde yaratmış!

Cevat Dursunoğlu söze karıştı:

— Beli, dedi. Yaluvuz bir o zamanki, bir de şimdiki dünyayı düşün!

Mahkûm

Halk partisi İstanbul başkanı Faruk Dereli ile Ahmet Emin Yalman konuşuyorlardı. Eski günlerden bahsettikleri bir sırada Faruk Dereli :

— Doğrusunu istersen, dedi. Nurenberg mahkemesine de bizden gidenler olmalıydı. Meselâ, ben olsam, Peyami Safa yı gönderirdim.

Ahmet Emin Yalman :

— İnsaf beyefendi, dedi. Onu Vakit gazetesine mahkûm olarak gönderdiğiniz yetişmedi mi? maznun olarak orayada mı gönderecektiniz?

Belki de...

Meşhur şair ve edebiyat öğretmeni Halit Fahri Ozansoy Büyükada'da oturur.

Edebiyat meraklısı genç bir kız geçenlerde kendisini ziyarete gitmişti.

Eski üstat, kızı penceresi açık salonunda kabul etti. Şuradan, buradan konuşurlarken, edebiyat meraklısı genç kız, eski üstadın arkasındaki açık pencereyi işaret etti :

— Dışarda hava çok soğuk, dedi. Lütfen pencereyi kapayınız!

Eski üstat Halit Fahri Ozansoy şaşmış gibi :

— Sanki, dedi. Pencereyi kaparsam, dışardaki hava ısınacak mı?

Kabahat kimde?

Çocuk mektebe yeni başlamıştı. Bir gün muallimînden eve bir mektup geldi : "Çocuğunuz derslerle alâkadar olmıyor, sınıfta söylediklerimi hiç dinlemiyor" diyordu.

Annesi oğlunu karşısına alıp :

— Hocanın anlattıklarını niçin dinlemiyorsun, yavrum? diye sordu.

Çocuk, dudağını bükerek cevap verdi :

— Ne yapayım, anneciğim! Benim öğrenmek istediklerimi öğretmiyor ki.

Az, Öz :

Coğrafya öğrenelim

Dinleyin bakın : Âdi günlerde saat ona kadar Nişantaşından, ondan saat dörde kadar Taksimden, dörtten sonra tekrar Nişantaşına hareket eder. Pazar günleri yalnız Taksimden kalkar.

Araları bazan on dakika, bazan üç dakika, bazan da on altı dakika olarak ilân edilir, fakat bu zamanlar asla tatbik edilmez.

Nedir bu bilin bakalım. İstanbul Otobüsleri!

Birisi çıkıp da "Şu halkın zihnini nasıl karıştırayım da kimsenin birşeye aklı ermez olsa" diye düşünse taşınsa, imkânı yok, Otobüs idaresi kadar muvaffak olamazdı.

Ne işler yarabbi, ne işler!

P.

SAYI: 23 CİLT: 1 Fiatı 15 Kuruştur 13 ARALIK 1946

Mizah

Sahibi:
RAMİZ GÖKÇE

ABONE:
Seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.

Posta Kutusu: 255

o CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK, TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI o

İnad işi

Nasraddin hoca merhumun gayet aksi, gayet lanet, gayet inatcı bir oğlu varmış. Ne söylense aksini yapan, bu suretle başda babası olduğu halde etrafındakileri zarara sokan bu oğlan, bir gün eşeğe tuz yükleyip yola çıkmış. Bir derenin kenarına geldiği zaman bakmışki, köprüden geçmek imkânsız. Derenin sığ tarafını aramış, eşeği önde, kendisi arkada suya dalmışlar.

Tesadüf buya, Nasraddin hoca da oradan geçiyormuş. Birde ne görsün ? Meded Allâh !.. Eşeğin sırtına yüklenmiş olan tuz çuvallarının muvazenesi bozulmuş, bir tarafa kaykılmış, eşek bir kaç adım daha atacak olsa çuvallar dereye yuvarlanacak. Oğlanın hali malum, söylenenin tersini yapıyor.

Hoca bağırmış :

— Aman evlâdım dikkat et ! Çuvallar birbirine pek denk, böyle giderse dereye düşmeyecek. Şunları bir itiversen de düşseler !

Oğlan başını kaldırmış :

— Baba, demiş. Bu yasa geldim sözünü bir defa olsun dinlemedim. Bu sebeble kendi kendimden utanıyorum. Bugün emrini yerine getireceğim, gör de kalbin rahat olsun !

Recep Peker iktidar mevkiine geldiği gündenberi feryad ediyor, pahalılığın önüne geçilmesini istiyoruz. O, tıpkı Nasraddin hocanın oğlu gibi sanki bizim inadımıza hareket ediyor; vergi diyor arttırıyor, para diyor kıymetini düşürüyor, tabii olarak geçim şartları zorlaştıkca zorlaşıyor.

Şimdi son bir kararla da gümrük tarifelerine muazzam zamlar yapıldı ve hayat biraz daha tahammül edilmez bir hale getirildi.

Bu vaziyet karşısında, hayatın biraz ucuzlaması için, acaba biz de Nasraddin hoca gibi mi yapsak ?

— Dehşetli ucuzluk var. Aman vergileri arttırın !

diye mi bağırsak ? Ya o zaman, Nasraddin hocanın oğlu gibi, sayın Başbakan da ilk defa sözümüzü dinlemeğe kalkarsa halimiz nice olur ?

Mizahçı

Yola geliyorlar...

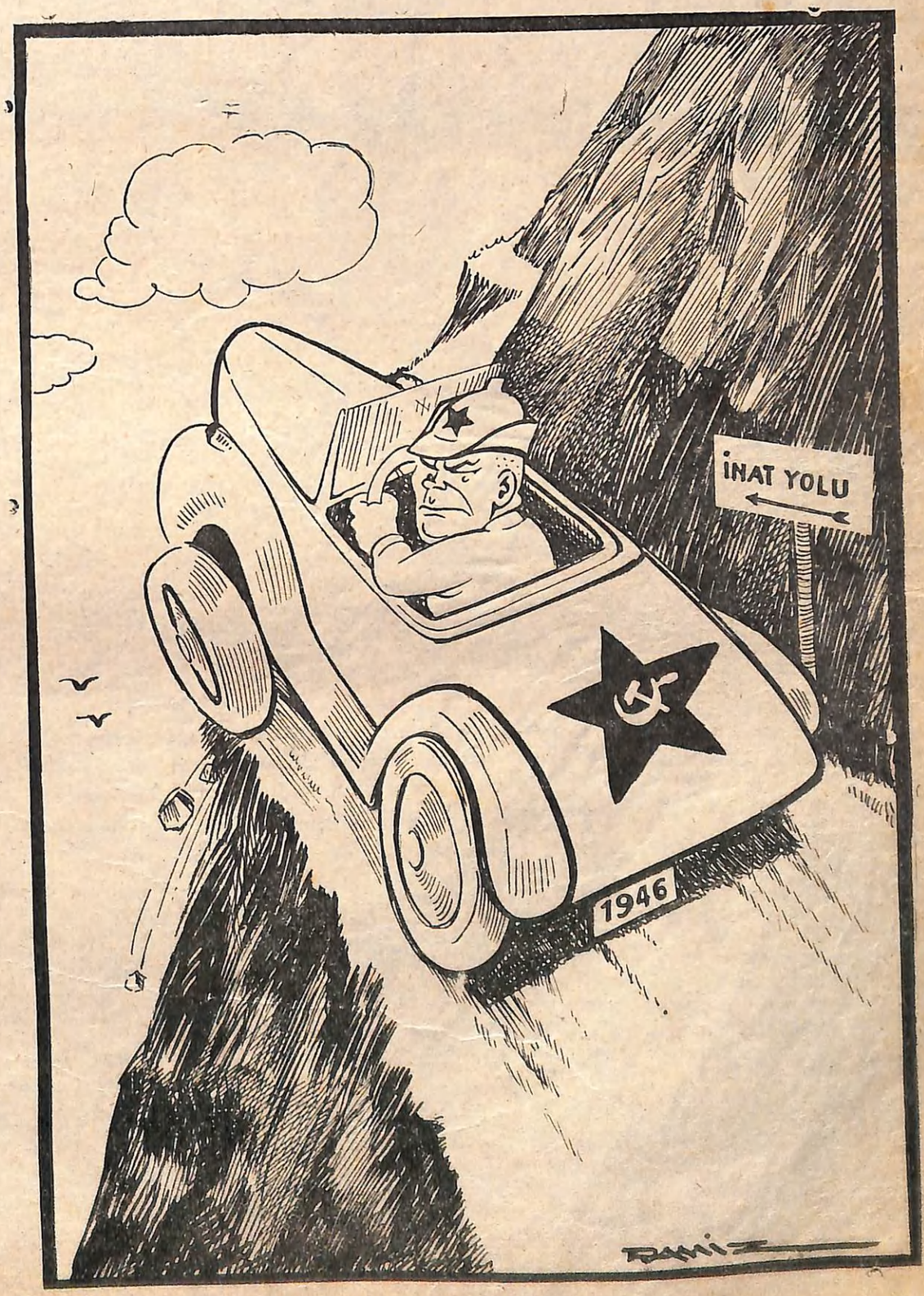

Rus — Yanlış sapdık galiba; tornistan edup Sulh yolundan gitmeli !

ZURNADA PEŞREV

Fasülyename

Yazan: **Ertuğrul Şevket**

Daha dün, sim siyah çuvalların içinde duran ak suratına bakıp :

— Kendini nimetten mi sanıyorsun ?

diye, adeta istihfaf, istihkâr ettiğimiz, aşağılık bulduğumuz kuru fasülye, ânî bir zıplamayla ikbâl merdiveninin en üst, en son basamağına fırladı; günün en politik şahsiyeti oldu, işin içinden çıktı.

Az, buz şey mi bu ? Büyük bir Basın toplantısında, koca bir Başbakan tarafından medh edildi, göklere çıkarıldı, bizim gibi fakir fukaranın bildiği : Şeker, Horoz, Çalı, Barbunya adlı çeşitlerinin arasına şanlı, şerefli bir soyu daha karıştı :

— Dermason !

Vay canına ! Ne asîl, ne muhteşem, ne tannan, ne şerâfetli bir isim değil mi ?

Dermason.. Farmason gibi insan hayalini mechul bir âleme sürükleyen, yarı korku, yarı merak uyandıran bir kelime...

Bizim mahalle bakkalının pis, kirli çuvallarına girmeyecek, tozlu ve sıçan barınağı olan raflarına tenezzül etmeyecek kadar nâzik, nâzenin bir ad... Hem zaten mahalle bakkallarında bulunacak olsaydı, Başbakan kalkar da hiç Beyoğlunda bilmem hangi pasajdaki, bilmem hangi büyük bakkaliyede satıldığını söyler, oranın ismini verir miydi ? Belliki, Hind kumaşı gibi nâdide bir cins ! Fiatı da ismine yaraşacak bir ehemmiyette olmalı ki, Başbakan şöyle diyor :

— Benim ailem kalabalıkcadır, bunun için oraya gittiğim zamanlar üç kilo alırım !

Üç kilo ha ! Düşünün bir kere : bir Başbakan kalkıyor, Ankaradan İstanbula geliyor, Beyoğullarına çıkıyor, pasajlara giriyor, büyük bakkaliye mağazasını buluyor ve bütün bu zahmetlerin karşılığı olarak da kalabalık ailesine sadece üç kilo, üç kilocuk Dermason fasülyesi alabiliyor. Demek ki : on kilo, yirmi kilo, yüz kilo alabilmesi için bütcesi, Başbakanlık tahsisatı kâfi gelmiyor.

Brehhh, brehhh, brehhh !

Keşke o günkü toplantıya gitmemiş olsaydım. Ben pahalılık derdine son verileceği hakkında bir vaad almayı umarken, karşıma huzurumu kaçıran bir mesele çıkarıldı : Dermason fasülyesi...

Kimbilir kokusu, yenilmesi, hazm edilmesi ne güzel şeydir ?

Almağa paramın yetişmeyeceğini sandığım için Başbakanın sağlık verdiği büyük bakkaliye dükkânına uğrayamıyorum amma, o gündenberi hangi zengin evine misafirliğe gitsem ve önüme fasülye gelse, kulaktan âşık olduğu kızı görmüş gibi birden soruyorum :

— Pek çok lezzetli. Acaba Dermason mu ?

Her seferinde de menfi cevap alıyorum :

— Hayır, Horozdur amma, çok pişiyendir !

Vallahi o gündenberi aş eren gebe tazeciklere döndüm. Rüyamda bile : «Dermason, Dermason ! » diye sayıklayormuşum. Bir şey değil karım şüpheye düşecek, bu ismi bir sevgilime aid sanacak da aile saadetim bozulacak diye korkuyorum !

Bazen şöyle hayaller kuruyorum :

Bol param oluyor, kasaba gidiyorum, yağlı tarafından kıvırcık eti, meşhur bakkaliyeden de Dermason fasülyesi alıyor, pişirtiyorum. Helmeli, suyu bol bir halde önüme geliyor, başlıyorum yemeğe... Soframda bir kâse de turşu var. Artık tutmayın beni, dokunmayın keyfime... Bir kaşık fasülye, bir kaşık turşu... Allâh h h h !

Kimbilir, belki pilâkisi daha iyi olur ? O zaman yarım asidli zeytinyağ, bol havuç, bol sarmısak, bol maydanozla bir pilâki pişirtiyor, geçiyorum başına...

Vallâhi ayak takımından olduğum halde bir prensesle evlenmiş gibi, züğürt muskası tayyare piyango biletinden büyük ikramiye çıkmış gibi seviniyor, kendimi dev aynasında seyr etmiş hale geliyor, kabıma sığamıyor, koltuklarım kabarıyor, başkalaşıyor, herkesi kendimden daha aşağı zan ediyorum !...

Birden aklıma başka bir şey geliyor : Yoksa bu Dermason adlı mübareğin « Piyaz »ı mı daha güzel olur ?

Belki : Başbakan bunu daha çok seviyor ? Belki : Bu Dermason piyaz yapılmağa mahsustur? Keşke sorsaydım !...

Halk Partililerin tekrar sadakat yemini etmeleri istendi :

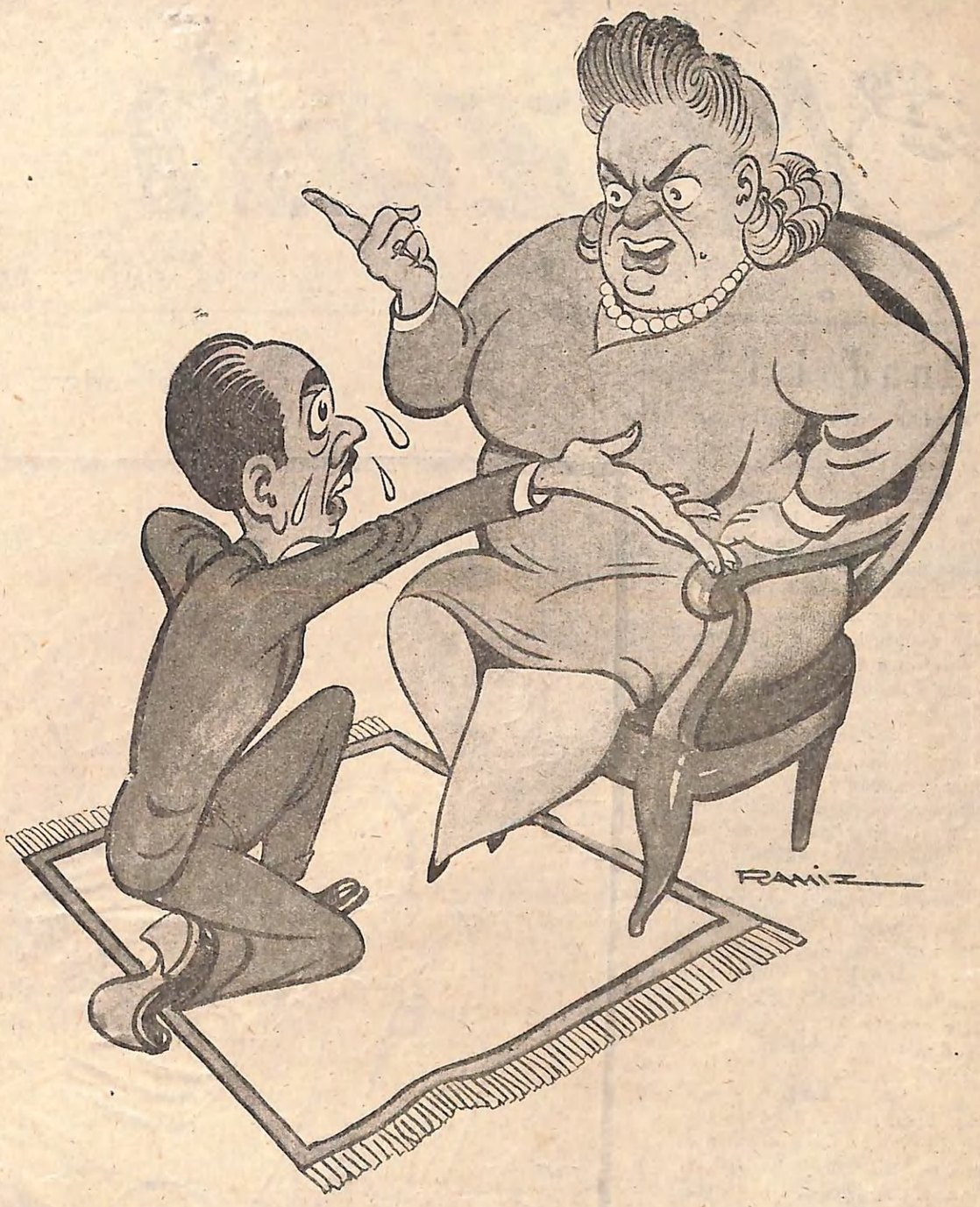

Erkek — Sadık kalacağıma Vallâhi, Billâhi yemin ederim; şayet ayrılırsam yediğim, içtiğim gözüme dizime dursun da...

Kadın — Palavra atma herif, ben Parti değilim, adamı tepelerim !

Ayın Destanı

1
Bir destan yazayım dedim bu hafta,
Anılsın binlerce destan içinde.
Makamla okunsun her bir tarafta,
Okuyan ün alsın cihan içinde.
2
Bir kuru kalemdir varımız bizim,
Bir lokma, bir hırka kârımız bizim;
Yoksa da bir nazlı yarimiz bizim
Yaşarız binlerce yârân içinde.
3
Kırıldı kalemin ucu geçende,
Bir yara açıldı can ile tende;
Dedim ki: «Eşini bulurum ben de!»
Aradım bir hayli dükkân içinde.
4
Eşini bir yerde buldum nihayet,
Biçimi, durumu yolunda gayet;
Adam, fiyatını etti inayet,
Duyunca haykırdım isyan içinde.
5
Dedim: "insafına değmesin nazar;
Altmıştan doksana yükselmiş pazar!
Biz de bu gidişle kim okur, yazar?
Çocuklar top oynar meydan içinde.»
6
Dedi: «Çok söylenme, Allah'ın kulu,
Dolaş Beyoğlu'nu, gez İstanbul'u;
Hükûmet düşürdü parayı, pulu,
Fiyatlar bu yüzden tayrân içinde.»
7
Dedim ki: «Koyduğun narhla, arkadaş,
Basın kanununa taş çıkardın, taş!
Düşecek, sanırken pirinç, yağ, kumaş,
Bakdık ki paramız noksan içinde.»
8
Dedi: «Saydıkların yolsuzluk değil,
Fiyatlar dokuzyüz otuzluk değil;
Bir refah vâdettio, ucuzluk değil!
Ferah var görülen fikdan içinde.»
9
Baktım ki haşmetli dükkân sahibi
Karşımda konuşur Başbakan gibi,
Ne olur ne olmaz, kopardım ipi;
Kavuştum odama hüsran içinde.
10
Bir yanda yükselir ev, tarla, arsa;
Hoş görür bu işi erkân duyarsa!
Hemen, beri gelsin anlayan varsa,
Bize de anlatsın, ihvan içinde.
11
Kimi şal kuşanır, anber sürünür;
Kimi de simsiyah çula bürünür!
Bir sağa bakarsın, zindan görünür;
Bir sola bakarsın, elvan içinde!
12
Nicedir bu âlem, hey Deli Ozan?
Bence akıllıdır aklını bozan!
Bilmem, ne demektir böyle hüsnüzan
Bukadar aşikâr buhran içinde?

Deli Ozan

— Gelin kaynana bir olmuşlar evde damada ağız açtırmıyorlar..

— Damat demokratsa, çoğunluğa boyun eğmesi lâzım! vah vah.

Göz meselesi

Tek gözlüklü üstat, Salih Zeki Aktay, geçenlerde bir radyo satan mağazaya girdi, tezgâhtar sordu:

— Emriniz?

— Bir radyo almak istiyorum da...

— Kaç lâmbalı olsun efendim?

Salih Zeki, tek gözlüğünü düzeltti:

— Tercihan, dedi. Çok lâmbalı olsun. Gözlerim az görmeğe başladı da...

— Merak etme karıcığım, Allah bize de bir gün (yürü kulum) diyecektir.

— Enayilik etme, bir yere müdür ol da (otomobile bin kulum) desin!

Agop — Biloorsun, hükümet gibi ben de iktisadi tedbir almışım ..

Hayganuş — Memnun olmuşum baron Agop, malları ne kadar zammetmişsin acaba!

Hizmetçi

Genç bayan arkadaşının çayına gelmişti. İçeri bir hizmetçi girdi. Genç bayan hayretle bağırdı:

— A, a, a!..

Ev sahibi hafifçe gülümsedi:

— Ha, dedi. Evimize yeni aldığımız hizmetçinin daha evvel sende çalıştığını söylemeği unutmuştum...

Genç bayan:

— Evet, dedi. Söylememiştin, fakat şimdi gördüm. Bilmezsin, ne yalancı, ne yalancıdır.

Ev sahibi arkadaşını teskin etmek istedi:

— Mutlak, dedi. Zaten senin hakkında söylediklerinin yarısına bile inanmıyorum!...

— Aşk sahnelerini bu kadar iyi yapan bir artist görmedim, bir öpüşü var harika

— Hangi artist bu

— Şimdi gelir, görürsün!

7 Gece 7 Gündüz

Gel de Çıldırma...

Yazan: PALAZ

Başta Hüseyin Cahit ve Necmeddin Sadak üstadlarımız olduğu halde, bir çok kimselerin, iki kerre iki dört serahatile gördüğü bazı şeyler var ki ben bir türlü akıl erdiremiyorum. Bu zamanda, ihtimal bir az ayıp amma, kuşura bakmayın. Cahilliğime verin. Bunlardan biri meşhur demokrasi lâfidir. İngiltere ile Amerika bu harbe dünyayı diktatörlüklerden kurtarıp, bütün milletleri demokratlaştıracağız diye girdiler. Eyi. Kazandılar. O da iyi. Şimdi demokrasiler tesis etmeğe uğraşıyorlar. Allah kolaylık versin ! Fakat bu demokrasi denen şeyin cazibesi nedir ? ne diye koca Devletler, oyuncak istiyen çocuklar gibi, ikide bir « Demokraside, Demokrasi.. » yaygarasını tutturuyorlar ? Milletlerin hürriyeti, fikirlerin serbestisi, hepsi iyi amma, bana sorarsanız bu «Demokrasi» nin herkesten evvel İngiltere ve Amerika'nın işlerine gelmemesi lâzım. Zira Almanya'da Hitler ve İtalya'da Musolini iktidar mevkiine hep Demokrasi yollarından geçerek gelmediler mi ? Şimdi aynı memleketlerde aynı şekillerde Demokrasiler kurulursa, mantıkan, bir müddet sonra aynı neviden diktatörler zuhur etmesi tabii olmaz mı ?.

« Milletler diktatörlük istemez, Demokrasi de bir memleketin, halk tarafından seçilen Hükûmetlerle idaresidir. » falan demeğe kalkmayın. İşte yukarıda iki taze misal verdik. Millertler zaman zaman bal gibi diktatörlüğe razı oluyor.

Ha... böyle bir diktatörlük halinde ne olabilir ? Boş vakitlerimde, ara sıra bunu düşünüyorum. Düşündükçe de işler bütün bütün arap saçına dönüyor. Belki karar vermişlerdir de, ufukta bir zorba belirir belirmez, İngiltere ile Amerika herifi yakalayıp hapse falan atacaklardır. Amma, prensiplere göre bu da mümkün değil.

Çünkü bir memlekette, Damokles'in kılıcı gibi, yabancı bir kuvvet tehdidi bulunursa, Demokrasi nasıl olur ?

Sonra, ta... geçen Milletler Cemiyetindenberi, verilmiş bütün ve muhkem bir karar var; Milletlerin dahili işlerine hiç bir başka Devlet müdahale edemez. Galipler oraya buraya karışmaya kalkarlarsa, kendi koydukları bu Milletler arası ana kaideyi yine kendileri mi çiğneyecekler ?

Aklım fikrim sana emanet yarabbi ! Bütün bu işler nasıl temizlenecek ? derken, geçenlerde pat diye Amerikadan bir haber geldi : İspanyada ki diktatör Frankoya hükûmeti terk edip halka serbest intihap yaptırması teklif olunmuş.. Bu teklifi yapanlar iktidar mevkiinin ne tatlı şey olduğunu pek bilmeyorlar, galiba ? Adamcağız güzel güzel kurulmuş otururken, şunun bunun hatırı için tezgâhını bozarmı ? Kaldı ki : kimsenin de diktatör olduğunu söylediği yok... hani, muz için « ne niyete yenirse o tadı verir » diye lakırdı vardır. Demokrasi'yi ona döndürdüler. Herkes kendine göre uydurmuş «Asıl demokrat biziz» diyip gidiyor.

Büyük komşumuz Stalin yoldaş ile küçük komşu Tito yoldaşçık « Hakiki Demokrasi bizimkiler gibi olur » demiyorlar mı ?

Fakat müsaadenizle lâfı kısa keseceğim. Bunları sıralamaya devam edecek olursak (bizim Osman Nihad'ın kulakları çınlasın !) Bir ihtimal daha var, o da... ölmek olsa iyi, yazık ki bizim vaziyetimizde o tek ihtimal aklını kaçırmak olacak !

– Son zamanlarda evlenmek pek güçleşti.

– Pek doğru, elinden mutbak işleri, dikiş, ütü, çamaşır gelen koca bulmak pek kolay değil..!

Erkek – Kendi yaşından çok küçük bir kızla evlenmenin fenalığını şimdi anlıyorum... Senin yüzünden başıma gelmedik kalmadı.

Kadın – Tuhaf, başına gelenlerin hiç biri görünmüyor!

Babalık

Ethem İzzet Benice çok iy[1] r aile babasıdır. Ne zaman kakta geç kalsa evine gider- n mutlaka karısına, çocuk- rına bir hediye alır.

Geçen akşam, eve yine utat saatten sonra gitmişti. arısı ve çocukları onu kar- ladılar. Ethem İzzet, cebin- n iki çikolata çıkardı: Bun rdan biri küçük, öteki bü ktü. Çocuklarına sordu:

— Söyleyin bakalım çocuk- r, dedi. Son bir hafta içinde u evde annenize en fazla im itaat etti? onun her dedi- ini en fazla kim yaptı?

Çocuklar, birden cevap erdiler:

— Baba, senl..

Bir müşahede

Ankara, Gazi Terbiye Ens- itüsü Müdür Muavini ve Ede- biyat muallimi Mustafa Nihat, bir toplantıda bulunuyordu Söz, kadınlardan açılmıştı, biri:

— Aman Allah! diye fer- yat etti. Kadınlar mı? Eğer dünyada iki kadın kalsa bile gine birbirlerile anlaşamazlar!

Mustafa Nihat gülümsedi:

— Belki de, dedi. Söyle- diğin doğrudur. Fakat dünya- da üç kadın kalsa birbirlerile pek âlâ anlaşırlar...

İlk sözü söyleyen âdeta a- lındı, itiraz etmek isteyen bir edâ ile sordu:

— Neden?

— İkisi bir olur, üçüncüyü çekiştirirler de ondan!

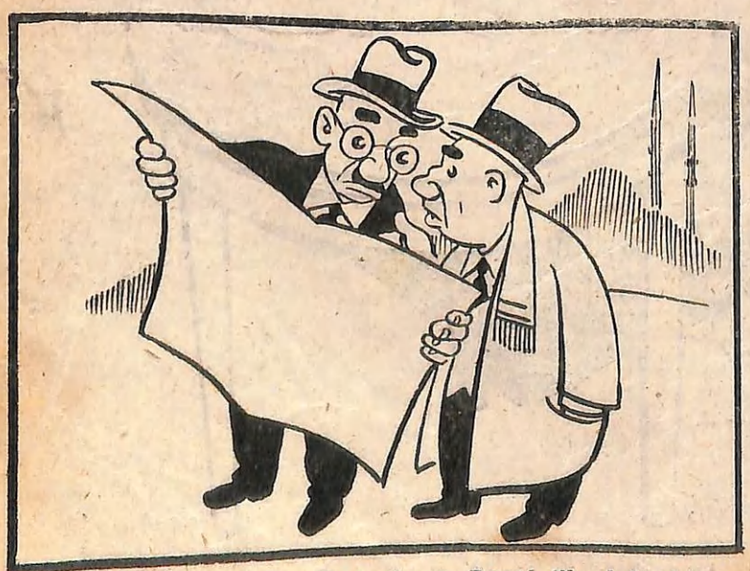

— **Halk Partisi ile Demokrat Parti ilk defa bir seçim mazbatası üstünde anlaşmışlar.**

— **Anlaşılan mazbata sahibi sporcu değilmiş!**

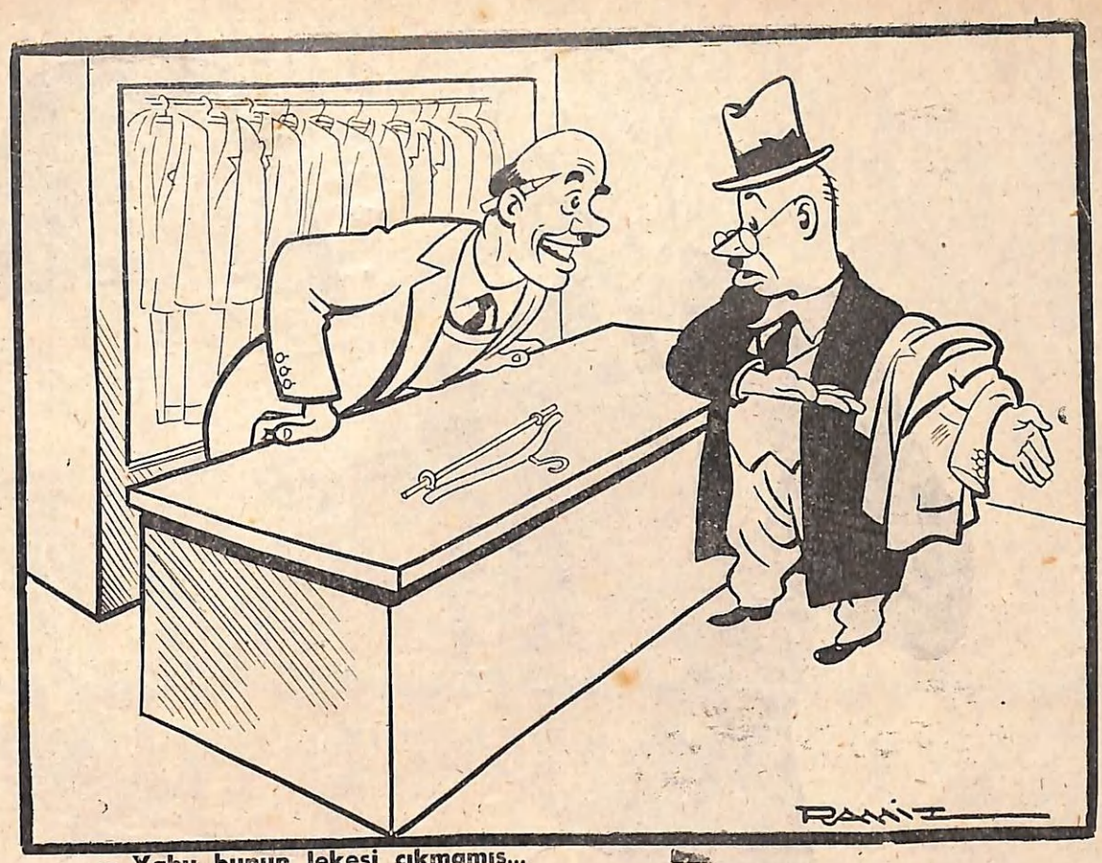

— **Yahu bunun lekesi çıkmamış...**

— **Tabii bayım, zamane lekesi; kolay kolay çıkarmak mümkün mü?!**

Âdet

Her zaman gittiği, alış ve- riş ettiği dükkândan içeri gir- di. Tezgâhtarlar kendisine doğ- ru koştular:

— Emriniz efendim, ne ala- caksınız?

O, ellerini cebinden çıkar- madan cevap verdi:

— Bir kadın eldiveni...

Bunları satan tezgâhtar ya- nına sokuldu, çekingen bir te- vırla sordu:

— Ne renk olsun efendim? Numarası kaç?

O, âdeta sinirlendi, tezgâh- tara çıkışır gibi:

— Be adam, dedi. Halâ öğrenmedin mi? Renginin, nu- marasının ne ehemmiyeti var? Karım nasıl olsa beğenmiyecek, yarın değiştirmeğe geleceğim!

Hayret!

Geçen hafta şehrimize ge- len Fransız piyanisti, hayatını verdiği konserlerle temin etti- ğini, tâ altı yaşındanberi piya- no sayesinde geçindiğini anla- tıyordu.

Dinleyenlerden biri:

— Yâ! diye sordu. Peki, daha evvel nasıl geçiniyor- dunuz?

O

Kadın — Sebzeler neden pahalılaştı. Bunlar da mı gümrükten çıkıyor?

Sebzeci — Ne zannettin bayan, bunlar da karagüm- rük bostanından çıkıyor!

Çömezin Röportajları:

23

Neler Yiyiyorsunuz ?

o

Çizen: RAMİZ

Çömez — Neler yiyiyorsunuz?
Kadın — Miras yemiş..
Çömez — Olmadığı zaman?
Kadın — Kuru yemiş!

Çömez — Neler yiyiyorsunuz?
Nine — Bulduğumuzu..
Çömez — Olmadığı zaman?
Nine — Birbirimizi!

Çömez — Neler yiyiyorsunuz?
Ev sahibi — Hava..
Çömez — Olmadığı zaman?
Ev sahibi — Anafor!

Çömez — Neler yiyiyorsunuz?
Emekli — Çerez..
Çömez — Olmadığı zaman?
Emekli — Çiroz!

Çömez — Neler yiyiyorsunuz?
Bakkal — Para..
Çömez — Olmadığı zaman?
Bakkal — Papara!

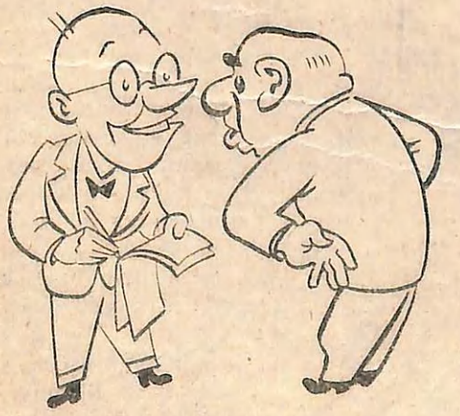

Çömez — Neler yiyiyorsunuz?
Memur — Maaş..
Çömez — Olmadığı zaman?
Memur — Borç!

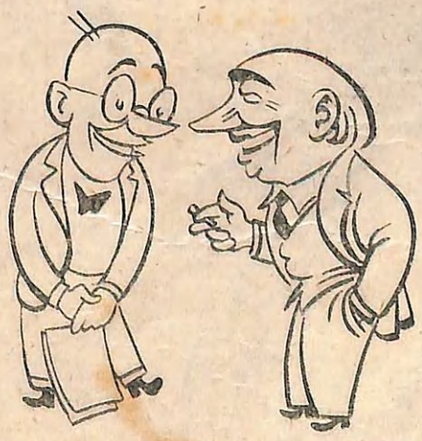

Çömez — Neler yiyiyorsunuz?
Gazeteci — Piyaz..
Çömez — Olmadığı zaman?
Gazeteci — Nutuk!

Çömez — Neler yiyiyorsunuz?
Halk — Şunu, bunu..
Çömez — Olmadığı zaman?
Halk — Kendimizi!

Hikâye

İşin Kolayı

Yazan:
ÇALÇENE

İlhaminin adı bir kerre dokuza çıkmıştı, bunun için sekize bir türlü inmiyordu. Eve biraz geç kalse, habersiz olarak yazıhanesinden dışarı çıksa, karısı ellerini beline dayayarak karşısına dikilir :

— Gene, hangi şırfıntıyla beraberdin utanmaz herif ?

başlardı.

O zaman İlhami renkten renge girer, ellerini uğuştura uğuştura yemin billâha başlardı :

— Vallâhi de değil karıcığım, billâhi de değil. Rüstem beyle bir işim vardı da ! Bu yüzden işte..

Karısı hemen onun sözünü keser :

— Hay başına Rüstem bey kadar taş düşsün ! Elin bîgünah adamını ağzına alma. O senin gibi nâmert utanmazlardan değil. Bir işi olsa bile senin gibi mendeburlarla mı yapar hiç ?

İlhami şahit göstermeğe kalksa, karısı hemen onu paylar :

— Sus, rezil !

der, eğer İlhaminin gecikmesi iki saati geçmişse :

— Hay, boğuluyorum !

feryadını koparır, arkasından da şırrak diye düşüp bayılırdı.

Vakıa İlhami de öyle pek hırlı hacivatlardan değildi amma, böyle karısının her şüphe ettiği anda kadınlarla buluşan tiplerden de değildi. İşi, gücü vardı, muhtelif komisyonlarda azaydı, birçok münakasalara girmek mecburiyetindeydi. Fakat dedika, ismi bir defa dokuza çıkmıştı, sekize bir türlü inmiyordu.

Geç kaldığı zamanlar, karısı bayıdı mı ondan sonrada evde mühim bir merasim başlardı : Evvelâ karısı ayıltılır, ondan sonra hizmetci ibrik, leğen getirir, İlhami yüksek sesle güldür güldür âyetler okuyarak abdest alır, ondan sonra ortaya çıkarılan mıshafı şerife el basar ve şöyle derdi :

— Eğer, bugün herhangi bir kadınla buluştu isem bu kitabı azimüşşan beni çarpsın !

Şayet böyle bir yemin etmeyecek olsa mahv olduğu, perişan olduğu gündü. Çünkü : kendisi bir iş adamıydı amma, bütün sermaye karısına aiddi, binaenaleyh her şeyden evvel karısını ikna etmek mecburiyetindeydi, yoksa diraldedenin düdüğü gibi sokak ortasında beş parasız kaldığı gündü.

★

O gün her türlü tertibatı almıştı. Hani Hitlerin erkânı harbiye reisi olsaydı, bundan daha mükemmel bir plân hazırlıyamaz, neticeye doğru bu kadar kati, bu kadar emniyetli adımlarla gidemezdi.

Bir defa daha yirmi gün evvelinden propagandaya başladı :

— Gelecek ayın yedinci günü Yalovada bir yol inşaatının ihalesi var. Oraya gitmek lâzım geliyor !

On sekiz gün evvel inşaat projeleri ve münakasa evrakı eve getirilmiş, tetkike başlanmıştı. Tabii, gerek inşaat projesinin, gerekse münakasa evrakının yalan, düzme, uydurma olduğunu söylemeğe lüzum yok. Bütün bunlar, o gün için alınan randevuyu kamufle eden tertibattan ibaretti.

Nihayet gün geldi, çattı. İlhami Yalova vapuruna yetişmek için erkenden kalktı, hazırlandı. Karısı kendisini kapıya kadar geçirdi, hayır dualar etti :

— Allah işini rast getirsin kocacığım !

dedi. O da, onu kucakladı :

— Eksik olma karıcığım, dedi. İnşallâh işim rast gider !

Taksiye bindi, Yalova vapur iskelesi yerine Taksimdeki patisere gitti, taksiden indi, içeri girdi. Sevgilisi oradaydı, çayını içiyordu :

— Geldin mi şeri ?

Bir deniz maviliğinde iki güzel göz kendisine baktı :

— Çoktan canım. Sen biraz geciktin.

O da bir çay içti, dışarı çıktılar, tekrar taksiye bindiler. Boğazın yolunu tuttular. Yenimahallede indiler. Maksatları orada bir gazinoda demlenmek, sonra bir otele gitmekti.

Gazinoya girdiler, âlâ karidesler, nefis plakilerle ilk kadehleri yuvarladılar. İlhami hayatından bu kadar memnun olduğu günü hiç hatırlamıyordu :

— Sevgilim, dedi. Yaşamak ne güzel şey değil mi ?

Lâfını bitiremedi, kapıdan içeriye sekiz on kız birden girdi : A ! A, ki a ! Üniversitenin son sınıfında olan baldızı Kerime de aralarında değil mi ? Haydi bakalım ayıklayın şimdi pirincin taşını !

Fakat Kerime hiç oralı olmayor, onu görmemezliğe geliyordu. Evet, şimdi böyle hareket ediyordu amma, ya evde ? Medet Allâh ! Ölümlerden ölüm beğenmekten başka yapılacak hiç bir şey yoktu...

O akşam eve süklüm, püklüm girdi. Karısı onu büyük bir iltifatla karşıladı. Acaba ? Ha ? Numara olmasın ! Dakikalar, saatlar geçiyor, her şey tıkırında gidiyordu. Baldızı, arada bir gözlerini kendisine çeviriyor, çapkın bir edayla gülümsüyordu. Bir aralık odada yalnız kaldılar, Kerime sitem etti :

— Aşk olsun, dedi. Beni hiç gezmeğe götürmezsin. Halbuki ben, çenemi tutmasını çok iyi bilirim !

İlhami, birden, gelişmiş, harikulâde bir kumral güzeli haline gelmiş olan baldızına baktı :

— Peki, dedi Salıya. üçte. Bana uğra e mi ?

★

Aradan altı ay geçmişti. Karısının bir kabul günüydü. Müberra hanımdan başka kimse gelmemişti. Baş başa kaldıkları için Müberra hanım ona kocasından şikâyet ediyor, çok çapkın olduğunu anlatıyordu. İlhaminin karısı onu teselli etmeğe başladı :

— Tahammül lâzım kardeşim, dedi. Bilmez misin İlhamiyi ? Neler çekmiştim ondan ? Bir de bu günü düşün ! Kendisi yok Allahı var, adam akıllı uslandı. Sokağa bile, ya benimle, ya kardeşim Kerimeyle beraber çıkıyor !...

— Rejim mi yapıyorsun ?
— Hayır, karşıki komşunun beyi fazla yağlanmış, o rejim yapıyor; ben de onun çabuk erimesine yardım ediyorum !

Yanlışlık var...

Doktora gitti. Muayene oldu.

Doktor :

— Zatülcenp olmuşsunuz, dedi. Derhal hastahaneye yatmanız lâzım.

Hasta :

— Fakat, emin misiniz acaba ? diye sordu. Doktorların bazan yanıldığını söylüyorlar. Zatülcenp diye tedavi edilen hastaların tifodan öldüğü olurmuş.

Doktor kaşlarını çatarak itiraz etti :

— Yalnış söylemişler, dedi. Biz bir hastayı zatülcenp tedavisine tabi tutarsak zatülcenp'ten ölür.

İdarei maslahat

Kadın, müthiş sancılar içinde kıvranmış, nihayet ikiz çocuk dünyaya getirmişti. Ağrılardan kurtulup, gözlerini açar açmaz kocasına :

— Artık, dedi. Müdüre söyle de sana izin versin !

Kocası ertesi gün, karısına hesap verdi :

— Müdür, bana bir günlük izin verdi...

Karısı şaştı :

— Peki, dedi. İki çocuğumuz olduğunu söylemedin mi ?

Kocası güldü :

— Hayır, dedi. Birini gelecek haftaya sakladım !...

Piyano

Oğlunu çağırdı :

— Yavrum, dedi. Salona kadar git. Şayet annen piyanonun tuşlarını temizliyorsa, hiç sesini çıkarmadan, birşey söylemeden geri dön. Fakat, eğer piyano çalıyorsa, hemen bırakmasını rica et.

Dedi : "Babamın sana söyleyeceği mühim birşey varmış!"

Benzetme

Üstat Tahir Nadi, Boğaziçi vapuruna binmişti. Emirgânda inecek, meşhur kahvede bir nargile içecekti. Yolcu olarak karşısına Nahit Sırrı Örik düştü. Üstat Tahir Nadi, gözlerini bir türlü ondan ayıramıyor, mütemadiyen bakıyor, bakıyordu.

Nahit Sırrı Örik, nihayet dayanamadı, büyük nezaketini bir defa daha kullanarak sordu:

— Affedersiniz efendim, beni birisine mi benzetiyorsunuz ?

Üstat Tahir Nadi, bir iç çekti :

— Öyle, dedi. Seni bir gız talebeme benzetiyorum. Yalnız bıyık fazla...

Nahit Sırrı Örik :

— Fakat, dedi. Benim bıyığım yok ki...

Tahir Nadi, sanki eseflle başını iki yana salladı:

— İşte, dedi. Onu demek istiyorum ya ! o gızın bıyığı vardı !...

İtham...

Konservatuvar keman öğretmeni Ali Sezer, bir toplantıdaydı. Yenilmiş, içilmiş, sohbet başlamıştı. Her kafadan bir ses çıkıyor, herkes dilinin döndüğü kadar kendi cinsini müdafaa ediyordu.

Sosyetenin tanınmış bir sayın bayanı :

— Erkekleri, dedi. İki kısma ayırabiliriz : Bunlardan birine iyi, ötekine fena demek kabildir.

Ali Sezer söze karıştı :

— Vallahi sayın bayan, dedi. Onu bilmem amma, bence kadınları ikiye ayırmak daha doğrudur !

Sayın bayan boş bulundu:

— Ya, dedi. Meselâ nasıl?

— Fenalar ve çok fenalar..

Rekor

Güzel San'atlar Akademisinden yeni mezun olmuş bir genç evleniyordu. Profesörlerine, arkadaşlarına dâvetiyeler göndermişti.

O akşam, düğüne gidecek olan genç bir kız, Hocası ressam Leopold Levi'ye uğramıştı. Başında, kadınların tabirince : "Gayet güzel !", erkekler bakımından : "Gayet gülünç !,, bir şapka vardı.

Leopold Levi'ye :

— Bak Üstadım, dedi. Tam yetmişbeş liraya aldım amma, ne kadar güzel değil mi ? Şapkacının söylediğine göre, modası senelerce geçmezmiş !

Ressam Leopold Levi, kızı uzun uzun süzdü :

— Haklısın, dedi. Ömrüm kıyamete kadar sürse bu kadar gülünç bir şapkayı ben bile çizemezdim !

Şeref meselesi

Artist Cahide bir arkadaşile beraber, Alaturka konsere gitmişti : Yurdun en tanınmış ses san'atkârları, besteler, şarkılar, türküler söylüyorlardı. Pi[illegible]

gayet bet kılıklı, gayet çirkin ve oldukça yaşlı bir adam oturdu. Cahide, bir müddet bu adamı yan gözle süzdü, sonra konuşmağa başladı. Arkadaşı konserin sonuna kadar tahammül etti, dışarı çıkarlarken :

— Aşk olsun sana, dedi. O mendebur adamla konuşmağa utanmadın mı ?

Cahide, melûl mahzun boynunu büktü, cevap verdi :

— Ne yapayım kardeşim ? dedi. Şayet konuşmasaydım, yarın sabah utanacak hale gelirdim !..

Arkadaşı şaştı :

— Neden ?

Diye sordu.

Cahide cevap verdi :

— Neden olacak ? dedi. O kadar dedi koducu bir muhitte yaşıyorum ki, yanımdaki boş koltuğa oturan adamla konuşmasam, onu benim kocam olarak herkese prazante ederler : "Kimse anlamasın diye mahsus konuşmuyor !" derlerdi...

Hangisi hasta ?

Kocasını kolundan tutup doktora getirdi :

— Sinirlerinden muztarip, diye anlatmaya başladı : Vara yoğa kızıyor, ne yapsam memnun olmıyor. Hayatımız cehennem azabı içinde geçiyor...

. . . Ve daha birçok şeyler anlattı. Kocası hiç sesini çıkarmadı. Doktor sükünetle dinledi, dinledi, sonra.

— Pek âlâ, dedi. Size bir şurup yazayım, iki hap, bir de iğne vereyim...

Kadın derhal atıldı..

— Fakat, doktor bey, hasta olan ben değilim, kocam.

— Merak etmeyin, hanım efendi. Siz benim dediklerimi yapın, kocanızın iyileştiğini görürsünüz.

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:

TOMBUL TEYZE

Tombul Teyze Kunduracıda:

Tombul Teyze — Teşekkür ederim. Ayağım bunda rahat etti!

T. T. POSTASI

Akhisar: Mesut Erkoğan

Ş S — Tombul Teyzeciğim; Yılbaşı hediyesi olarak Sıska Dayıya çocukluk oyuncaklarımı göndersem kızar mı

MÜJDE

YILBAŞI sayımızda TOMBUL TEYZE'nin kızı PAMUK'la

Ankara: Türesin

S — Sayın teyze hanım, kocanızla bir yastıkta kocamanızı dilerim. Ancak Sıska Dayı artık müsade etseler de siz çocuklarınızla meşgul olsanız, o da bir yenilik yapsa ne dersiniz?

C — Ben kendimde bir eskilik gö-